

Plătărești 89, Piteasca 65, Găneasa 39, total 861 de inși; plasa Dîmboviței de sus: Afumați 221, Tunari 26, Fundeni 45, Brănești 131, total 423 de inși. Plasa Sabarului de sus: Dragomirești 43, Ciorogîrla 11, Chiajna 32, Dudu 7, Odăi 23, Ținganu 208, Buteni 20, total 344 de inși; plasa Sabarului de jos: Vărăști 142, Valea Dragului 42, Gruiu 19, Orești 91, Odaia Vlădichii 13, Jilava 15, total 322 de inși; Plasa Mostiștii: Gostilele 204, Fundulea 258, total 462; Plasa Gherghiței de jos: Gherghița 5; Plasa Obilești: Ileana 170, Pirlita 79 Codreni 79, Cioran 28, total 356 de inși; Plasa Olteniței: Chirnoși 239, Luica 95, Oltenița 7, Ulmeni 128, Spanțov 40, Căscioare 40, total 549 de inși; Plasa Ciocănești: Ciocănești 332, Fundu 383, Caraasan 271, Mănăstirea 219, total 1 205 inși. Total general 4 527 inși.

La 15 aprilie, Nenovici înainta Divanului alte două catagrafii, și anume pentru județele Ialomița¹ și Buzău². Aceste catagrafii nu au totaluri, ba la unele sate nu se dau nici membrii de familie, ceea ce arată, așa cum afirma și Nenovici, că ele nu erau complete, băjenarii temîndu-se să se înscrie de frica impunerii lor la dări. În județul Ialomița, Nenovici a găsit circa 90 de familii cu 397 de inși, care locuiau în satele: Ūrziceni (61), Țăndărei (75), Indrișești (114), Dilga (30), Carabenu (65), Pisculești (24), Slobozia Ceacu (140), Tonea (18).

În orașul Buzău locuiau 142 de inși, la care se adaugă 174 la Făurei și 62 la Scorțaru³, adică în total circa 140 de familii.

Ultimele trei catagrafii pentru județele Vlașca, Teleorman și Olt trimise Divanului de către Nenovici la 29 aprilie 1831 sînt și mai puțin complete. Astfel, pentru județul Olt⁴ se dau numai două sate din plasa Călmățuiului, și anume: Caravaneți (25 de familii cu 114 inși) și Crăceni (2 familii cu 9 inși).

În județul Vlașca se cuprind în catagrafia lui Nenovici 168 de familii, și anume 76 la Giurgiu, 37 la Oinac, 50 la Slobozia, 12 la Frasinu și 2 la Guruieni⁵. În sfîrșit, pentru județul Teleorman⁶ se dau 54 de familii locuind în satele Licurici (20) Pielea (1), Spătărei (18), Mărzănești (6), Calomfirești (7) și Icoana (2). Cîteva dintre aceste familii sînt ale unor voluntari.

Documentele existente arată de asemenea că statisticile făcute de Nenovici sau de trimișii lui în aceste ultime județe nu erau complete. Astfel, în județul Teleorman nu s-au trecut bulgarii veniți în această vreme în satul Mavrodin, dintre care unii se plîngeau la 16 mai 1831 de abuzurile zapciilor⁷. La fel în jud. Olt nu sînt trecuți băjenarii de la Brebeni și nici cei din satul Odaia⁸, unde, de altfel, în iunie, avem și așezări ulterioare⁹. Reamintim apoi că Nenovici n-a înregistrat pe băjenarii români din Ialomița. Or, numai pe moșiile Jigălia și Dudești se aflau 227 de familii în satele: Mîrleanu, Cochileni, Oltina și în Ostrovul Musait¹⁰. N-au fost înregistrați nici cei plecați în zilele catagrafiei

¹ *Ibidem*, f. 940—942.

² *Ibidem*, f. 943—945.

³ Comuna aparține de fapt județului Brăila, așa cum o găsim mai tîrziu. Dacă în aprilie 1831 nu a ținut de jud. Buzău, atunci cei 62 de inși trebuie scăzuți din totalul de 698.

⁴ Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 162/1830, f. 960.

⁵ *Ibidem*, f. 956—957.

⁶ *Ibidem*, f. 958—959.

⁷ *Ibidem*, f. 999 și 1 045.

⁸ *Ibidem*, f. 1 001 și 1 053—1 055.

⁹ Ispravnicul județului, Ioniță Cătuneanu, voia să atragă băjenarii de pe malul drept al Dunării, ceea ce și reușește. Numărul lor e însă mic (*ibidem*, f. 1 046—1 048 și 1 060). Și la Giurgiu seseau alții (*ibidem*, f. 1 011—1 012).

¹⁰ *Ibidem*, f. 997—998.